

Бела Чолакова

# Основени истори

Използваните снимки са от личните архиви на героите,  
на автора и на в. „168 часа“  
Всички права запазени.

- © Бела Чолакова, автор, 2018 г.
- © Димитър Къосемарлиев, фотограф на корицата, 2018 г.
- © Книгоиздателска къща „Труд“, корица, 2018 г.
- © Книгоиздателска къща „Труд“

ISBN 978-954-398-581-4

Бела Чолакова

# Основенни истории

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“  
СОФИЯ, 2018



# Съдържание

## Увод / 9

### 1. Едно бебе и две сиамски котки

*Историята на Сиси и 17-годишния ѝ син Миро, който не стее да споделя,  
че е осиновен / 13*

### 2. Едно дете не може да замести друго

*Историята на Петя, която трийсет и една години  
търси дъщеря си / 20*

### 3. Как нещата в живота се преповтарят

*Историята на Дамяна, която намира майка си по статия  
във в. „168 часа“ / 28*

### 4. Дългият път от гнева до прошката

*Историята на Дора, която превръща травмата в благодарност / 35*

### 5. Летният рожден ден през зимата

*Историята на Деси, която едва на трийсет се осмелява да пита  
за истината / 43*

### 6. Едно дете, една диагноза, едно семейство

*Историята на Жени и Дидо, които чакат дванайсет години, за да станат  
родители / 51*

### 7. Любовта има право

*Историята на Диана, която е първата българка, официално осиновила дете  
от Азия / 60*

### 8. Две сърца в едно

*Историята на Гери и Тишо, които са близнаци, въпреки че са с различни  
биологични родители / 70*

### 9. „Най-нашите“ деца

*Историята на Сияна, която още от малка мечтае да има близнаци  
като в „Двойната Лотхен“ / 79*

## **10. Като парчета от пъзел**

*Историята на Росица, която едва на 40 години намира близничката си, но пет години по-късно отново я губи / 85*

## **11. Две сестри и един сигнал за бомба**

*Историята на Деница и Марин, които преобръщат света, за да осиноват по-малката биологична сестра на голямата си дъщеря / 92*

## **12. Капанът на тайната**

*Историята на Анеяя, която крие от деветгодишната си дъщеря, че я е осиновила / 100*

## **13. Любов необяснима**

*Историята на Лия, която е осиновена от снимачната площадка на телевизионна пиеса на Недялко Йорданов / 106*

## **14. Всички сме осиновени**

*Историята на Петя и Ники, които с вяра в сърцето срещат своя син Илия / 113*

## **15. Да умножиш себе си по нула**

*Историята на Мира, която и до днес търси биологичната си майка / 123*

## **16. Четири лева, осем перални и двайсет и четири часа срок**

*Историята на Величка, която става майка за един ден / 131*

## **17. Килограм и триста любов**

*Историята на Полина и Николай, които преминават през най-голямата травма, за да стигнат до щастието / 138*

## **18. Свещ на торта или свещ за помен**

*Историята на Ася, оставила детето си преди 18 години / 146*

## **19. Направи ми хороскоп**

*Историята на Деси, която обикаля света в търсене на себе си / 152*

## **20. Пет за щастие**

*Историята на Мариета и Калин, които успяват да осиноват изключително бързо - за по-малко от шест месеца / 159*

## **21. Без илюзии**

*Историята на Милена, която се преборва със страховете си, за да изгради щастието / 166*

## **Приложение**

*Отворете досиетата на осиновените / 175*

*Не ни лишавайте от нашите човешки права / 179*

*Тайната на осиновяването - мнението на адвокат Росица Иванова / 182*

*Тайна дори не бива да се създава - интервю с Гергана Богданова / 184*

*Дискриминират родителите, осиновили дете / 191*

*За да вдъхновяваш, първо трябва да си разрешил своите вътрешни  
конфликти - интервю с Дора Прангаджийска / 194*

*Жестоката практика „разсиновяване“ / 200*

*Не всички, които искат дете, са подготвени за осиновители -  
интервю с Татяна Ключукова / 204*

*Как да намерите биологичните си родители? / 208*

*Промяната може да дойде единствено отвътре / 210*

**Епилог / 212**

**Благодарности / 213**

*Ha maika nu*



# Увог

Това е книга за обичта на майката.

Книга за топлината на семейството.

За мъката, която повечето осиновени изпитват, когато разберат истината за себе си;

за болката, през която партньорите преминават, за да станат родители;

за омразата на осиновените към жената, която ги е оставила;

за гнева, който ги разяжда, за желанието за реванш;

за притесненията дали си достоен за родител;

за тежестта на това да „избереш“ дете;

за ужасяващото очакване някой да те „одобри“;

за кръста на биологичните майки – някои от които принудени да оставят децата си и живеещи винаги с частица от сърцето в ада;

за загуби, тъга, страхове...

Но и за безумната емоция да срещнеш детето си;

за неописуемото усещане да те прегърнат с любов;

да бъдеш подкрепян и обичан;

да подкрепяш и обичаш.

За най-голямото щастие да си нечия майка, баща... нечие дете.

Това е книга за способността да простиш на една жена, която никога не си срещал, но неизменно е част от теб. За възможността дори да ѝ бъдеш благодарен, защото, ако нея я нямаше, ти никога нямаше да се родиш.

За осъзнаването, че тежките изпитания по пътя към родителството са били единствено насочване към детето, което те е чакало да го намериш.

За трудното прозрение, че най-голямата ти болка – да бъдеш оставен, е и най-голямата ти радост – да намериш своето семейство. Това е книга за осиновени, за осиновители и за биологични родители – триъгълник на болка, сила и любов.

Тези двацет и една лични истории са илюстрация каква палитра от емоции събужда процесът на осиновяването и доказателство, че всеки сам е отговорен да се бори за щастието си.

Сред тях са Жени и Дидо, които чакат дванайсет години, за да станат родители; Диана – първата българка, официално осиновила дете от Азия; Росица, която едва на четирийсет среща близначката си; Петя и Ники, които приемат осиновеното дете като поверено им от Бог; Петя, намерила дъщеря си след трийсет и една години търсене; Мариета и Калин, които успяват да осиновят изключително бързо – за по-малко от шест месеца; Милена, която се преборва със страховете си, за да изгради щастието; Гери и Тишо – близнаци от различни биологични родители; Величка, която става майка за един ден; Лиля – осиновена от снимачната площадка на телевизионна пиеса на Недялко Йорданов; Деси, която едва на трийсет се осмелява да пита за истината; Деница и Марин, които преобръщат света, за да осиновят помалката биологична сестра на голямата си дъщеря; Мира, която търси майка си и до днес; Поли и Николай, които преминават през най-голямата травма, за да стигнат до щастието; Дора, която учи как гневът може да бъде превърнат в благодарност.

Двацет и една истории, които заедно образуват пъзел на осиновения живот.

През годините, откакто пиша по темата, много пъти са ме питали откъде се е зародил интересът ми и дали самата аз не съм осиновена. Хората като че ли се изненадват, като им кажа, че не съм. Сякаш само тези, които са пряко свързани с осиновяването, се интересуват от него.

Застъпник съм на точно противоположното мнение – докато лично засегнатите от една тема са единствените, които говорят

по нея, реални промени в обществото няма да бъдат постигнати. Прекалено удобно ми се вижда всеки да се бори само за своите цели. Напротив – вярвам, че понякога е добре да подкрепим дори каузи, които не са пряко свързани с нас самите. Защото някои каузи са важни за всички. Осиновяването е такава! То е отговорност, която е време цялото ни общество да поеме – да започне да гледа на процеса напълно естествено, да престане да съди осиновените или осиновителите или да ги възприема като „втора категория хора“. Защото в това да станеш родител не може да има нещо грозно, позорно или сензационно. Всеки има своя съдба и на някои е отредено да минат по различен път, да станат майки и бащи. Това обаче с нищо не ги прави по-долна класа. Напротив – в повечето случаи осиновителите са най-грижовните, най-отдадените, най-обичащите родители.

Обръщайки се назад към 2005 г., когато започнах да пиша по темата, мога с възхита да кажа, че днес осиновените и осиновителите са много по-смели, по-уверени и открито се борят за правата си. Преди тринайсет години почти никой не се осмеляваше да говори с журналисти дори за процеса по принцип, камо ли да разказва историята си. Днес родителите без колебание споделят как са срещнали своите деца и не ги крият. Тези хора ми дават надеждата, че щом обществото е започнало да се променя, то логично ще го последва и законодателството и че скоро ще имаме Семейен кодекс, който да не ощетява осиновените.

Съзнателно в книгата включих вдъхновяващи истории, а не прекалено скандални. Защото исках да покажа не сензационното, а достойния пример.